

KORSHÆRSPRÆST:

Vi skærmer vores mennesker

Hvordan er arbejdet i Kirkens Korshær ikke bare et socialt arbejde, men også en måde at være kirke på?

Tidligere korshærspræst Jørgen Lasgaard har mødt korshærspræst i Viborg, Kirsten Greve.

Kirsten Greve har været korshærspræst i Viborg siden 1997. Vi har kendt hinanden i mange år, og hendes stærke glød, vid og venlighed skinner igennem, da jeg besøger varimestuen i Viborg.

Her er en af Kirsten Greves opgaver som korshærspræst at holde jul og advent i varimestuen.

- Jo mere vi andre snakker familie, jo mere bliver tabet af de nærmeste tydeligt for brugerne på varimestuen, fortæller Kirsten Greve.

Ingen lyskæder

- Jo mere vi taler om gaver, jo tydeligere føler de deres økonomiske uformåen. Jo mere lys vi tænder, jo mørkere forekommer mørket for dem. Adventsfejringen på varimestuen handler derfor om hyggestunder. Det stille nærvær er i højsædet. Ikke alt det med lyskæder og julen, der starter allerede i oktober i reklamer og butikker. Her skærmer vi vores mennesker, og vi holder fast ved julens glæde uden alle mulige tilsætningsstoffer. Det, som skiller sig ud på varimestuen i december, er alt det, der mangler. Vi holder jule-hektikken og gaveræset på afstand, siger Kirsten Greve.

Præstekjolen kommer frem

Hvert år holder Kirsten Greve også julegudstjeneste på varimestuen juleaften.

- Jeg oplever selv, at evangeliet om Guds komme til små og sårbare mennesker her kommer særligt til sin ret, budskabet kommer særligt til orde, ordene møder en særlig lydhørhed. Vi er inde ved kernen, Guds lys blev tændt i vores mørke. Det er den eneste gang på året, jeg holder gudstjeneste på varimestuen iført præstekjole. En gang om måneden er der andagt i Gråbrødre klosterkirke, og normalt er der andagt hver onsdag på varimestuen, fortæller Kirsten Greve.

Vi mødes af en forventning om, at vi kan holde til at høre om selv det værste.

Kirsten Greve

Samtaler om livet

- Her ser mennesker mig komme ind af døren, og så tænker de: I dag er det onsdag. Jeg er en kalender. Nogle siger "Hej, det var da dejligt, i dag er der andagt med kage!" Andre siger "Åh nej, nu kommer hun igen!". Sådan er menigheden, forklarer Kirsten Greve og fortsætter:

- Min tilstedeværelse afføder mange samtaler om livet, meningen, og om små og store fortrædeligheder. Generelt står vi som præster på en kæmpe tillid, der vises mod embedet. Vi mødes af en forventning om, at vi kan holde til at høre om selv det værste. Og at vi holder fast ved, at med det værste er alt ikke sagt. Vi forsøger at sige noget trøstende, klogt, forstående – kærligt.

Overgivelse No.3

Du er mere end summen af dine fejltagelser.
Du er mere end dit ophav.
Du er mere end din tankeløse ungdom.
Du er mere end alle dine vildskud tilsammen.

Du er mere end dine kuldsejlede relationer.
Du er mere end din tvivlsomme indsats.
Du er mere end dine gode hensigter.
Du er mere end dine tab.
Mere end dengang du var fej.
Mere end hvad nogen mener om dig.
Mere end hvad nogen engang har sagt om dig.

Du er væsentlig mere end din helt egen hjerteløse kalkule over alle de ting, du vil kunne bebrejde dig selv nu og i al evighed.

Fra bogen Kyshånd af Helle S. Søtrup

Kirsten Greve om teksten

Vi skal hjælpe hinanden med at holde fast ved det kristne menneskesyn, at alle er skabte i Guds kærlighed til et liv i kærlighed. Det er en daglig øvelse at se bag om en bøvet brandert eller psykose, og holde fast ved, at et menneske altid er mere end... Vi insisterer på, at i dags nederlag ikke er sandheden om hele dig.

Trækfuglene, maleri af Poul Anker Bech

- Vi er her alle kun på træk. Det er et fælles livsvilkår for os mennesker, at vi skal dø – at vi alle sammen hænger ude på kanten – men med nogle er det tydeligere end med andre. Uanset hvilken situation, vi står i, bliver vi altid sat på plads af evangeliet, Vi har ikke noget at hævde os med over for andre, men vi rummes alle af Guds kærlighed.